

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0068

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. S. Brugts, secretaris)

Datum uitspraak	28 januari 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen ABN AMRO
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Zorgplicht bank. Verhouding kredietaanbieder en adviseur. Schending zorgplicht. Causaal verband. Geen schade. De consument heeft zich gewend tot ABN AMRO voor advies over en bemiddeling bij de verstrekking van een hypothecaire geldlening voor de koop van een woning. Nadat ABN AMRO de consument heeft geadviseerd, heeft de bank hem een hypotheekofferte verstrekt. Nadat de geldigheidsduur van deze hypotheekofferte is verstreken, heeft ABN AMRO de consument nog een hypotheekofferte vertrekt. De twee hypotheekoffertes zijn inhoudelijk hetzelfde. De consument vordert van ABN AMRO een schadevergoeding, omdat hij van mening is dat de bank haar zorgplicht heeft geschonden door hem geen lagere rente aan te bieden omdat de hypotheekrente in de markt inmiddels was gedaald. Naar het oordeel van de commissie heeft ABN AMRO haar zorgplicht geschonden doordat de bank de consument niet heeft gewaarschuwd voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerste hypotheekofferte. De commissie oordeelt echter dat de consument in juridische zin geen schade heeft geleden omdat beide hypotheekoffertes inhoudelijk hetzelfde zijn en wijst de vordering af.

1. De procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van ABN AMRO; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van ABN AMRO.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en ABN AMRO hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

- 2.1 In 2023 heeft de consument zich gewend tot ABN AMRO voor advies over en bemiddeling bij de verstrekking van een hypothecaire geldlening voor de financiering van de koop van een woning. Op 4 december 2023 hebben partijen hierover een oriëntatiegesprek gehad.
- 2.2 Op 13 december 2023 heeft de consument een koopovereenkomst voor de koop van een woning (hierna: de woning) ondertekend.
- 2.3 Op 28 december 2023 heeft ABN AMRO de consument een renteaanbod gedaan voor een hypothecaire geldlening van € 300.000,- met een rente van 3,820% op jaarbasis en een rentevaste periode van vijf jaar (hierna: het renteaanbod). In het renteaanbod staat dat het geldig blijft tot en met 29 maart 2024 als ABN AMRO het renteaanbod uiterlijk 11 januari 2024 door de consument ondertekend retour heeft ontvangen. Ook staat in het renteaanbod dat de consument geen nieuw renteaanbod kan aanvragen zo lang het geldig is.
- 2.4 Op 4 januari 2024 heeft ABN AMRO de consument een adviesrapport verstrekt.
- 2.5 Op 5 januari 2024 heeft ABN AMRO de consument een offerte voor een hypothecaire geldlening van € 300.000,- met een rente van 3,820% op jaarbasis en een rentevaste periode van vijf jaar (hierna: hypotheekofferte 1) verstrekt. Volgens hypotheekofferte 1 bedraagt de bruto-maandlast voor de consument € 1.401,29. De consument heeft hypotheekofferte 1 niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur ondertekend.
- 2.6 Op 7 februari 2024 heeft ABN AMRO de consument op zijn verzoek (opnieuw) een offerte voor een hypothecaire geldlening van € 300.000,- verstrekt, met (opnieuw) een rente van 3,820% op jaarbasis en een rentevaste periode van vijf jaar (hierna: hypotheekofferte 2) verstrekt. Volgens hypotheekofferte 2 bedraagt de bruto-maandlast € 1.401,29. De consument heeft hypotheekofferte 2 voor het verstrijken van de geldigheidsduur wel ondertekend.
- 2.7 Op 15 februari 2024 heeft ABN AMRO een hypothecaire geldlening van € 300.000,- aan de consument verstrekt en heeft de consument ABN AMRO het recht van eerste hypotheek op de woning verleend.
- 2.8 Na de verstrekking van de hypothecaire geldlening heeft de consument ABN AMRO een brief met klachtuitingen over het advies- en bemiddelingstraject geschreven en ABN AMRO gevraagd om de advieskosten van € 1.000,- aan hem terug te betalen en de rente voor de hypothecaire geldlening te wijzigen in de laagst mogelijke rente. Op 6 mei 2024 heeft ABN AMRO het bezwaar van de consument schriftelijk en gemotiveerd afgewezen.
- 2.9 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering van de consument

- 2.10 De consument vordert € 18.000,- van ABN AMRO.
- 2.11 De commissie begrijpt dat de consument zich op het standpunt stelt dat ABN AMRO ten opzichte van hem toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht. In dit verband heeft hij het volgende aangevoerd:
- a. Hypotheekofferte 1 had een geldigheidsduur tot en met 19 januari 2024 en is verlopen vanwege een tekortkoming van ABN AMRO. De consument had verwacht dat ABN AMRO hypotheekofferte 1 fysiek dan wel online met hem zou bespreken. Dat is niet gebeurd. ABN AMRO heeft hem nooit medegedeeld dat hypotheekofferte 1 een termijn voor aanvaarding inhield.
 - b. Omdat de consument hypotheekofferte 1 niet voor het verstrijken van de geldigheidsduur heeft ondertekend, moest hij een nieuwe hypotheekofferte aanvragen. Daarop heeft ABN AMRO hypotheekofferte 2 uitgebracht. Hypotheekofferte 2 had dezelfde rente van 3,820% en rentevaste periode van vijf jaar als hypotheekofferte 1. ABN AMRO had de consument echter een hypotheekofferte met een lagere rente moeten aanbieden, omdat op het moment van uitbrengen van hypotheekofferte 2 de hypotheekrente (in de markt) was gedaald.
 - c. ABN AMRO is tekortgeschoten in haar dienstverlening. De consument heeft geen gestroomlijnd proces ervaren gedurende het advies- en bemiddelingstraject. Bovendien kreeg hij te maken met documenten van ABN AMRO die waren gesteld in de Nederlandse taal.
- 2.12 Doordat ABN AMRO haar zorgplicht heeft geschonden, heeft de consument schade geleden. Die schade bestaat uit de hoge rente die hij nu moet betalen doordat ABN AMRO hem in hypotheekofferte 2 dezelfde rente heeft aangeboden als in hypotheekofferte 1. Omdat de hypotheekrente tussen het uitbrengen van de twee hypotheekoffertes inmiddels was gedaald, had ABN AMRO de consument een lagere rente moeten aanbieden. Doordat ABN AMRO dat niet heeft gedaan heeft hij schade geleden. Daarnaast was de consument door het verstrijken van de geldigheidsduur van hypotheekofferte 1 genoodzaakt om naar Parijs te reizen om daar een bezoek te brengen aan zijn bank. De reiskosten van € 270,- die hij daarvoor heeft gemaakt, moeten voor rekening van ABN AMRO komen. Verder is ABN AMRO verplicht de advies- en bemiddelingskosten van € 1.000,- aan de consument terug te betalen. De consument heeft zijn totale schade op € 18.000,- gecijferd.

Het verweer van ABN AMRO

- 2.13 ABN AMRO heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 Aan de commissie ligt de vraag voor of ABN AMRO de schade die de consument stelt te hebben geleden aan hem moet vergoeden. De commissie beantwoordt deze vraag ontkennend en zal dat hierna toelichten.

Wat partijen verdeeld houdt

- 3.2 De consument stelt zich op het standpunt zoals weergegeven onder 2.10, 2.11 en 2.12.
- 3.3 Daartegenover neemt ABN AMRO het standpunt in dat zij niet verplicht is de schade die de consument stelt te hebben geleden aan hem te vergoeden. De commissie begrijpt dat ABN AMRO het standpunt huldigt dat de bank niet is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht. ABN AMRO heeft toegelicht dat de bank heeft gepresteerd overeenkomstig de offerte die aan haar hypotheekadvies ten grondslag ligt. In die offerte staat volgens ABN AMRO dat de bank aan de hand van een inventarisatie zou onderzoeken welke hypotheek het beste bij de consument past en dat ABN AMRO naar aanleiding daarvan een schriftelijk adviesrapport zou uitbrengen. Als de consument na het advies zou besluiten om een hypotheek bij ABN AMRO af te sluiten, zou de bank hem een hypotheekofferte aanbieden, aldus ABN AMRO.
- 3.4 Met betrekking tot de geldigheidsduur van hypotheekofferte 1 heeft ABN AMRO toegelicht dat deze duidelijk in hypotheekofferte 1 (op de tweede pagina) staat beschreven. ABN AMRO is van mening dat het de verantwoordelijkheid van de consument was om hypotheekofferte 1 tijdig te aanvaarden en dat het op de weg van de consument lag om hier waakzaam voor te zijn. Ook lag het volgens ABN AMRO op de weg van de consument om ingeval van onduidelijkheden daar vragen over te stellen aan ABN AMRO. Volgens de bank heeft hij dat niet gedaan. Het gevolg van het verstrijken van de termijn voor aanvaarding van hypotheekofferte 1 is het gevolg van een omissie van de consument, niet van ABN AMRO, aldus nog steeds ABN AMRO.
- 3.5 Met betrekking tot de documenten die ABN AMRO gedurende het advies- en bemiddelingstraject in de Nederlandse taal heeft opgesteld, heeft ABN AMRO toegelicht dat artikel 15 van de toepasselijke algemene voorwaarden bepaalt dat de communicatie tussen partijen in het Nederlands zal gaan en dat dat anders is als partijen daarover een andere afspraak maken. Volgens ABN AMRO blijkt uit het hypotheekadvies niet dat ABN AMRO een advies aan de consument zou uitbrengen in een andere taal dan de Nederlandse taal. Volgens ABN AMRO heeft de bank niet met de consument afgesproken dat de communicatie met hem in het Engels zou worden gevoerd. ABN AMRO is van mening dat de consument hypotheekofferte 1 had kunnen laten vertalen of de bank om een uitleg had kunnen vragen, wat hij niet heeft gedaan, aldus nog steeds ABN AMRO.

- 3.6 Wat de gestelde schade van € 18.000,- betreft, betwist ABN AMRO dat er sprake is van schade als bedoeld in artikel 6:95 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).¹ Volgens ABN AMRO heeft de consument geen schade geleden omdat hij geen nadeel heeft geleden. Hypotheekofferte 2 heeft dezelfde voorwaarden als hypotheekofferte 1, aldus ABN AMRO. Daarnaast is ABN AMRO van mening dat de consument zijn schade niet heeft onderbouwd en dat hij evenmin heeft onderbouwd wat de grondslag voor schadevergoeding is. Verder heeft de consument volgens ABN AMRO niet aangetoond dat er sprake is van causaal verband tussen de (vermeende) tekortkoming(en) en de (vermeende) schade.

ABN AMRO diende de zorg te betrachten die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur mag worden verwacht

- 3.7 De commissie constateert dat ABN AMRO in deze zaak niet uitsluitend is opgetreden als kredietaanbieder, maar ook als adviseur van de consument. Laatstgenoemde rechtsverhouding tussen partijen laat zich kwalificeren als een overeenkomst van opdracht als bedoeld in artikel 7:400 BW. Bij de beoordeling van de stellingen van partijen stelt de commissie voorop dat ABN AMRO bij haar werkzaamheden als adviseur de zorg van een goed opdrachtnemer in acht moet nemen. Dat volgt uit artikel 7:401 BW. Tegenover de consument dient ABN AMRO de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot mag worden verwacht.² Volgens bestendige rechtspraak wordt de inhoud en reikwijdte van deze zorgplicht bepaald aan de hand van de specifieke omstandigheden van het concrete geval, waaronder de aard van de betrokken rechtsverhouding, de aan het desbetreffende product en/of de dienst verbonden risico's, de eventuele deskundigheid en ervaring van de consument en zijn inkomens- en vermogenspositie.³

ABN AMRO heeft niet de zorg betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur mag worden verwacht

- 3.8 De commissie is van oordeel dat ABN AMRO in haar hoedanigheid van adviseur haar zorgplicht ten opzichte van de consument heeft geschonden en zal dat hierna toelichten.

¹ Zie voor een overzicht van de wetgeving die in deze uitspraak wordt aangehaald de bijlage bij deze uitspraak.

² Zie Hoge Raad 10 januari 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF0122, overweging 3.4.1, naast de andere uitspraken van de overheidsrechter waarnaar in deze uitspraak wordt verwezen te raadplegen op www.rechtspraak.nl.

³ Zie Rechtbank Amsterdam 19 juli 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:5552, overweging 4.3.

- 3.9 Volgens de vaste lijn in haar uitspraken⁴ rust in het kader van zijn zorgplicht op de adviseur een verplichting die ertoe strekt om de voortgang van het hypotheekoffertetraject te bewaken, om termijnen te bewaken en in het oog te houden dat de geldigheid van bepaalde documenten niet verloopt. In dit verband heeft ABN AMRO toegelicht dat het de verantwoordelijkheid van de consument was om de geldigheidsduur van hypotheekofferte 1 te bewaken. Gelet op het voorgaande is deze stelling onjuist en was het niet de verantwoordelijkheid van de consument, maar van ABN AMRO om in het oog te houden of de geldigheidsduur van hypotheekofferte 1 niet zou verlopen. ABN AMRO heeft betoogd dat de bank niet verplicht was om de consument aan de termijn voor aanvaarding te herinneren, maar als adviseur van de consument was dat wel degelijk haar taak. Door de consument niet te waarschuwen voor het verstrijken van de geldigheid van hypotheekofferte 1 heeft ABN AMRO naar het oordeel van de commissie niet gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend adviseur mag worden verwacht.

Er is causaal verband tussen de zorgplichtschending en de schade

- 3.10 ABN AMRO heeft betwist dat er causaal verband bestaat tussen de gestelde zorgplichtschending en de schade die de consument stelt te hebben geleden.
- 3.11 Causaal verband is een essentieel vereiste voor aansprakelijkheid.⁵ Bij het vaststellen van het causaal verband worden doorgaans twee fasen onderscheiden: de *vestiging* van de aansprakelijkheid (ook wel feitelijke causaliteit) en de *omvang* van de aansprakelijkheid (ook wel juridische causaliteit). Bij de vestiging van de aansprakelijkheid⁶ gaat het erom of er feitelijk causaal verband bestaat tussen de aansprakelijkheid scheppende gebeurtenis en de schade. Er dient dus een *condicio sine qua non*-verband te zijn: beslissend is of de schade ook zonder de aansprakelijkheid vestigende gebeurtenis zou zijn ontstaan. Bij de omvang van de aansprakelijkheid⁷ wordt bepaald of alle gevolgen daadwerkelijk aan de veroorzaker kunnen worden toegerekend. Uit de systematiek van het aansprakelijkheidsrecht volgt dat, wanneer de aansprakelijkheid niet gevestigd kan worden, niet kan worden toegekomen aan de toerekeningsvraag ofwel de omvang van de aansprakelijkheid.⁸

⁴ Zie onder meer Geschillencommissie Kifid nrs. 2020-975, 2022-0278, 2022-0512 en 2023-0346, te raadplegen op www.kifid.nl.

⁵ Zie ook E. Tjong Tjin Tai, 'Schadebegroting, verlies van een kans en proportionele aansprakelijkheid', *Nederlands Juristenblad* 2016, p. 2239-2244.

⁶ De feitelijke causaliteit wordt ook wel 'condicio sine qua non-verband' genoemd.

⁷ De juridische causaliteit wordt ook wel 'toerekeningsverband' genoemd. Zie artikel 6:98 BW, dat bepaalt dat slechts voor vergoeding in aanmerking komt schade die in zodanig verband staat met de gebeurtenis waarop de aansprakelijkheid van de schuldenaar berust, dat zij hem, mede gezien de aard van de aansprakelijkheid en van de schade, als een gevolg van deze gebeurtenis kan worden toegerekend.

⁸ Zie ook W.A.M. Jitan, 'Causaliteitsvereisten van wezenlijk belang in het aansprakelijkheidsrecht', *VAST* 2020, B-0010. Zie ook Hoge Raad 10 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:28.

- 3.12 Voor zover het verweer van ABN AMRO met betrekking tot het causaal verband ziet op de *feitelijke* causaliteit, faalt dit verweer. De feitelijke causaliteit toont men aan door te laten zien dat de schade niet zou zijn ontstaan zonder de normschending. Vast staat dat de consument hypotheekofferte 2 geaccepteerd heeft. Hypotheekofferte 2 is identiek aan hypotheekofferte 1. De commissie oordeelt het aannemelijk dat de consument hypotheekofferte 1 ook ondertekend zou hebben als ABN AMRO hem tijdig had gewaarschuwd voor het verstrijken van de geldigheidsduur, beide hypotheekoffertes zijn immers identiek. Daarmee is de feitelijke causaliteit voor de commissie voldoende komen vast te staan.

De consument heeft deels eigen schuld aan het ontstaan van de mogelijke schade

- 3.13 Nu de feitelijke causaliteit vaststaat, komt de commissie toe aan de beoordeling van de *juridische* causaliteit. Voor zover het verweer van ABN AMRO met betrekking tot het causaal verband ziet op de juridische causaliteit, treft dit betoog slechts ten dele doel. Naar het oordeel van de commissie is een ruime toerekening van de aansprakelijkheid aan ABN AMRO redelijk.
- 3.14 De commissie oordeelt dat ABN AMRO, als professionele partij die dagelijks met situaties als de onderhavige te maken heeft, veel alerter had moeten zijn. Dit rechtvaardigt een ruime toerekening van de aansprakelijkheid aan ABN AMRO. Tegelijkertijd had de consument naar het oordeel van de commissie over hypotheekofferte 1 ook vragen kunnen stellen aan ABN AMRO. Van de consument mocht als gemiddeld geïnformeerde, omzichtige en oplettende gewone consument die een langdurige financiële verplichting beoogt aan te gaan, immers worden verwacht dat hij alle contractstukken oplettend bestudeert en daarover zo nodig vragen stelt. Van de consument mocht bovendien worden verwacht dat hij zich inspannt om die stukken, zo nodig met behulp van anderen, te begrijpen, teneinde een geïnformeerd besluit over de beoogde transactie te kunnen nemen.⁹ Niet gesteld of gebleken is dat hij in dit verband vragen heeft gesteld. Van de consument mocht naar het oordeel van de commissie zelfs meer dan de gemiddelde 'eigen verantwoordelijkheid' worden verwacht, omdat uit de processtukken blijkt dat hij meer dan twintig jaar ervaring in de *financial industry* heeft.¹⁰ Gelet daarop is de commissie van oordeel dat mogelijke schade mede een gevolg is van een omstandigheid die aan de consument kan worden toegerekend en dat het redelijk is de schadevergoedingsplicht van ABN AMRO te verminderen door de schade over beide partijen te verdelen.¹¹

⁹ Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 februari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1764, rechtsoverweging 2.44.

¹⁰ Zie ook R. van de Meerakker, 'Financieel consumentenrecht: de casuïstische zorgplicht van de hypotheekadviseur', *Tijdschrift voor Consumentenrecht en handelspraktijken* 2021-2, p. 73-81.

¹¹ Zie artikel 6:101 lid 1 BW.

De omvang van de schade

- 3.15 De omvang van de schade moet namelijk worden vastgesteld door de feitelijke situatie (mét de zorgplichtschending) te vergelijken met de hypothetische situatie bij wegdenken daarvan (de situatie dat ABN AMRO haar zorgplicht niet zou hebben geschonden).¹² Dit betekent dat de commissie de huidige situatie moet vergelijken met de situatie waarin de consument zich zouden hebben bevonden als partijen met elkaar zouden hebben gecontracteerd op basis van hypotheekofferte 1, en niet op basis van hypotheekofferte 2. Gelet hierop kan de commissie echter niet anders dan concluderen dat de consument in juridische zin geen schade heeft geleden. Niet gesteld of gebleken is dat hypotheekofferte 2 inhoudelijk anders is dan hypotheekofferte 1. Hieruit volgt dat de hiervoor bedoelde hypothetische situatie hetzelfde is als de feitelijke situatie. Dit betekent dat de consument in juridische zin geen schade heeft geleden. Daar komt bij dat de consument zijn overige schadeposten niet heeft onderbouwd met stukken en daarom ook niet kunnen worden toegewezen.
- 3.16 Het betoog van de consument dat ABN AMRO hem een lagere rente had moeten aanbieden, faalt. ABN AMRO heeft contractsvrijheid en het stond de bank vrij om de consument hypotheekofferte 2 te verstrekken. Tegelijkertijd was de consument niet verplicht om akkoord te gaan met hypotheekofferte 2 en had hij alsnog voor een andere kredietaanbieder kunnen kiezen.

Conclusie

- 3.17 De conclusie is dat ABN AMRO haar zorgplicht ten opzichte van de consument weliswaar heeft geschonden, maar dat ABN AMRO geen schade aan de consument hoeft te vergoeden. De commissie zal de vordering daarom afwijzen.

¹² Zie Hoge Raad 13 december 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE9243, rechtsoverweging 3.6.1.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Burgerlijk Wetboek (BW)

Artikel 6:95 BW

1. De schade die op grond van een wettelijke verplichting tot schadevergoeding moet worden vergoed, bestaat in vermogensschade en ander nadeel, dit laatste voor zover de wet op vergoeding hiervan recht geeft.
2. (...)

Artikel 6:98 BW

Voor vergoeding komt slechts in aanmerking schade die in zodanig verband staat met de gebeurtenis waarop de aansprakelijkheid van de schuldenaar berust, dat zij hem, mede gezien de aard van de aansprakelijkheid en van de schade, als een gevolg van deze gebeurtenis kan worden toegerekend.

Artikel 6:101 BW

1. Wanneer de schade mede een gevolg is van een omstandigheid die aan de benadeelde kan worden toegerekend, wordt de vergoedingsplicht verminderd door de schade over de benadeelde en de vergoedingsplichtige te verdelen in evenredigheid met de mate waarin de aan ieder toe te rekenen omstandigheden tot de schade hebben bijgedragen, met dien verstande dat een andere verdeling plaatsvindt of de vergoedingsplicht geheel vervalt of in stand blijft, indien de billijkheid dit wegens de uiteenlopende ernst van de gemaakte fouten of andere omstandigheden van het geval eist.
2. (...)

Artikel 7:400 BW

1. De overeenkomst van opdracht is de overeenkomst waarbij de ene partij, de opdrachtnemer, zich jegens de andere partij, de opdrachtgever, verbindt anders dan op grond van een arbeidsovereenkomst werkzaamheden te verrichten die in iets anders bestaan dan het tot stand brengen van een werk van stoffelijke aard, het bewaren van zaken, het uitgeven van werken of het vervoeren of doen vervoeren van personen of zaken.
2. (...)

Artikel 7:401 BW

De opdrachtnemer moet bij zijn werkzaamheden de zorg van een goed opdrachtnemer in acht nemen.